'धन्वन्तरिः क्षपणकोऽमरसिंहशङ्कु-
वेतालभट्ट-घटखर्पर-कालिदासाः ।
ख्यातो वराहमिहिरो नृपतेः सभायां
रत्नानि वै वररुचिर्नव विक्रमस्य ॥'

इत्येवमादिश्लोकाः परीक्षापेक्षाः । अत्रेयं भ्रान्तिदिक्—वराहमिहिरो हि—'सप्ताश्विवेदसंख्यं शककाल-(४२७)' इति स्वसमयं निर्दिदेश । तेन बहूनां समयो व्यभिचरितो द्रष्टव्यः । कालकलनानादरे तु—

'भासो[2] रामिल-सोमिलौ वररुचिः श्रीसाहसाङ्कः कवि-
र्माघो भारवि-कालिदास-तरलाः स्कन्धः सुबन्धुश्च यः ।
दण्डी बाणदिवाकरौ गणपतिः कान्तश्च रत्नाकरः
सिद्धा यस्य सरस्वती भगवती के तस्य सर्वेऽप्यमी ॥'

इत्येवमादिश्लोका अदुष्टा इत्यलम् ।

दण्डी ।

अयमाचार्यदण्डी कविः कुत्र कदा बभूवेति विज्ञानं दुःशकम् । दण्डीति नाम्ना चतुर्थाश्रमिणमेनं मन्यन्ते कतिपये । कतिपये पुनः काव्यादर्शे वैदर्भीरीतेर्भूयः प्रशंसनाद् विदर्भजनपदस्थं दाक्षिणात्यं कीर्तयन्ते । अथ—

'त्रयोऽग्नयस्त्रयो वेदास्त्रयो देवास्त्रयो गुणाः ।
त्रयो दण्डिप्रबन्धाश्च त्रिषु लोकेषु विश्रुताः ॥'

इति सुभाषितहारावलीधृत-राजशेखरमहाकविश्लोकाद्दण्डिनो ग्रन्थत्रयकर्तृत्वं सुप्रतीतम् । तत्र काव्यादर्श-दशकुमारचरिते तावदतिरोहिते । तृतीयो ग्रन्थः क इति गवेषणायाम्—'छन्दोविचित्यां सकलस्तत्प्रपञ्चो निरूपित' इति काव्यादर्शेन, 'छन्दोविचितिरिव मालिनीसनाथा' इति सौबन्धवीयवासवदत्ताश्लेषेण 'छन्दोविचितिग्रन्थविशेषः' इति त्रिपाठिशिवरामप्रणीतया तट्टीकया च छन्दोविचितिरेवेति । केचित्पुनश्छन्दोविचितिशब्दं यौगिकं मन्यन्ते । तथाच विचितिः प्रस्तार इति फलति । अन्ये तु तृतीयं ग्रन्थं कलापरिच्छेदं कलयन्ते । मल्लिकामारुतनिर्माता तु उद्दण्डो न तु दण्डीति । दण्डिनः समयस्तु प्रवरसेनादधस्ताद् रुद्रटादूर्ध्वं संभवति ॥

धनिकः ।

अयं विष्णुतनूजन्मा दशरूपस्यालोककर्ता, दशरूपकं तु विष्णुतनूजन्मना धनञ्जयेन कृतम्, एतौ विष्णुतनूजत्वाद् भ्रातरौ । धनञ्जयः—

---

१. ज्योतिर्विदाभरणादौ.

२. भास इति श्लोकः शार्ङ्गधरपद्धतौ । शार्ङ्गधरस्य पितामहो राघवदेवो हम्मीरचाहमान (चौहाण)स्य सभायामवर्तत । हम्मीर-वीरस्तु १२९५ खिस्ताब्दे स्वर्गातिथिरभूत् ।